

Még jó lehet a vége

Ugyanaz ismétlődik míg a végéig eljutsz
Hogyha szerencséd van és semmi sem gátol
A szép egyhangúság majd kibont magából

Hogyha szerencséd van és semmi sem fékez
A megszokott útvonalon nyugodtan haladhatsz
A megszokás olyan mint a pontos atlasz

Ha minden ismétlődik míg a végére érhetsz
Semmi sem vakít el és semmi se sokkol
Nem vársz majd semmiféle meglepetésre

Annyiszor elmentél visszajöttél bejártál
Már csakugyan unalmas mondanád de mégse
Még-még ismétlődik még jó lehet a vége

Kicsit féltettelek, barátom

Allen Ginsberg emlékének

Öreg voltál, kopott, hosszú kabátban dülöngélve
sietél, a márciusi szél
belédkarolt, nem lehetett tudni, mikor taszít a
földre.
Én néztelek, és kicsit féltettelek, barátom.
Mert Te voltál Paul Cézanne Húshagyókeddje
és Chagall Zöld hegedűse.
Amszterdam valamennyi háza Te voltál.
A Rembrandt ház, ahol 12 guldent
fizettem, és próbáltam elhíttetni magammal, hogy lelkem
mind magasabbra törve egyesül
majd a szépséggel. Fölmentem a harmadik emeletre,
de nem ragadott magával a szenvedély,
csak a fáradt báméskodókat láttam, és azt, hogy
az új cipő feltörte a sarkamat.
Te voltál az Anna Frank múzeum füstös homlokzata, amelyet
úgy reklámoznak a tulipános, amszterdami
prospektusok, mint a Ballantines-t, a kölnit, vagy a Shopping
Centert;
Halott szemekkel nézted a csatornát, a hídon száguldozó
biciklizőket, a szemközti ház függönytelen
ablakában, vörös bugyiban és melltartóban álló
örömlány örömtelen arcát, a téren
ülő napimádókat, akik csukott szemmel hódoltak istenüknek.
Te voltál valamennyi marihuánát
lehellő kávézó,
Te voltál a székesegyház, amit eladott
a polgármesteri hivatal, hogy az új tulaj bevásárlóközpontot
csinálhasson belőle,
Te voltál a márciusi szél,
felkaptad magad az égbe.

FIATAL SZLOVÉN KÖLTŐK ANTOLÓGIÁJA II.
(1990-2005)

Lukács Zsolt fordításában